

L'Autònoma

PUBLICACIÓ DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA • MARÇ DE 2000 • NÚM. 137

Sumari

L'ESPAI EUROPEU
PER A L'ENSENYAMENT
SUPERIOR, 2

CLAUSTRE GENERAL
CONSTITUENT, 3

ESTUDI
EPIDEMIOLÒGIC
DEL DOLOR, 5

ELS CARTELLS
DE JOAN BROSSA,
A LA UAB, 6

LA UAB, DAVANT
EL REPTE DE
LA SOSTENIBILITAT, 7

CONGRÉS D'ALUMNES
DE DRET PENAL, 7

PUNT DE SERVEIS
ALS ESTUDIANTS, 8

Universitat
Autònoma
de Barcelona

Inauguració de la seu de l'Escola de Doctorat i de Formació Continuada

Jordi Savall i Arianna Savall van oferir un emotiu concert de música medieval en l'acte d'inauguració de l'Escola de Doctorat i de Formació Continuada.

Andreu Mas-Colell, comissionat per a Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya, va fer palès, el dia 28 de febrer, la necessitat de potenciar els estudis de doctorat en l'acte d'inauguració de la nova seu de l'Escola de Doctorat i de Formació Continuada, que dirigeix el professor Carles Perelló des de la seva creació l'any 1994. Mas-Colell va manifestar que els estudis de doctorat han de tenir una base àmplia de professorat, que és imprescindible una dedicació a temps complet per part dels alumnes, i que és necessària la internacionalització dels estudis.

El rector Carles Solà va agrair l'esforç dut a terme per tots els que han participat en la creació i en la consolidació de l'Escola, des de Carles Perelló, el qual des del primer moment va impulsar la idea d'aglutinar i coordinar els estudis de postgrau seguint el model anglosaxó, fins a tot el personal que treballa al centre.

A l'acte hi va participar Jordi Savall, que, juntament amb Arianna Savall, va interpretar un emotiu concert de música medieval.

A l'acte d'inauguració també hi van ser presents l'alcalde de Cerdanyola del Vallès, Cristina Real, i el president del Consell Social de la UAB, Pere Miró, així com nombrosos professors.

Masia de Can Miró

La nova seu de l'Escola de Doctorat i de Formació Continuada està configurada per dos edificis significatius: un edifici nou d'estètica moderna i funcional, concebut per l'arquitecte Eduard Bru, director de l'Escola d'Arquitectura, i la Masia de Can Miró, l'únic edifici que sobreviu del temps que la Universitat Autònoma encara no existia i l'actual campus era una zona de masies disperses. Can Miró, que ha estat recuperada amb la col·laboració d'una escola-taller, i que és l'últim vestigi que queda de l'època rural, ara serà un dels punts neuràlgics del campus de la UAB.

L'Escola de Doctorat i de Formació Continuada sintetitza dos elements definitoris de la Universitat Autònoma de Barcelona: el rigor i la qualitat dels programes de doctorat i de postgrau. Cal esmentar que la UAB és la universitat amb més doctorands, en termes relatius, per nombre d'estudiants. La UAB es caracteritza també per la participació d'amplis sectors de la comunitat universitària en els projectes de formació continuada, que inclouen àrees tan diverses com les ciències de la salut, les noves tecnologies o la seguretat integral.

En el transcurs de l'acte es va posar de manifest que la formació, al llarg de tota la vida, és el repte que

ha d'assolir la universitat enfront dels rapidíssims canvis que viu la societat. La Universitat Autònoma de Barcelona es troba en les millors condicions, tant per la varietat dels seus estudis com pel seu lideratge en recerca en alguns camps, com la biotecnologia o l'anàlisi econòmica.

Postgrau i formació continuada

L'oferta d'estudis de postgrau que ofereix la UAB és molt diversa. D'una banda, hi ha els estudis de doctorat destinats principalment a la formació de professors i investigadors del màxim nivell, que aborden els coneixements d'avantguarda. Tot i això, els programes de doctorat també acullen alumnes que no arribaran a doctorar-se, però que, assolint un determinat nivell, poden tenir una diplomatura d'estudis superiors especialitzats o un mestratge d'iniciació a la recerca, que són títols propis de la UAB. De programes de doctorat, el curs 1999-2000 se n'han ofert més de tres-cents (56 el 1994), amb uns deu mil alumnes matriculats, a més dels que tenen la tesi inscrita i ja han obtingut tots els crèdits necessaris.

D'altra banda, hi ha l'oferta d'estudis anomenada genèricament de formació continuada. Aquests estudis inclouen programes de mestratges, dits d'especialització professional, i programes de diplomatures de postgrau, que donen lloc a títols propis de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Determinació i formalització lingüístiques

La Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona va acollir, els dies 25 i 26 de febrer, el Congrés Internacional DET 2000 «Determinació i formalització», organitzat pel Grup de Lingüística Aplicada a les Llengües Romàniques (que pertany al Departament de Filologia Francesa i Romànica de la UAB) i el Centre Lucien Tesnière, de la Universitat du Franche Comté.

El Congrés va aplegar especialistes provinents de diferents horitzons de reflexió lingüística interessats en la formalització i la modelització dels fenòmens vinculats a la determinació en diferents llengües europees. Sota el títol «Determinació i formalització» es van examinar qüestions relatives al tractament dels determinants en processament automàtic del llenguatge natural, al comparatisme interlingüístic, als enfocaments de tipus lògic i a les lectures de tipus referencial.

Al Congrés, que va ser inaugurat el dia 25, van participar-hi investigadors tan destacats com el doctor Maurice Gross, de la Universitat Paris 7, que va presentar la ponència «Quelques grammaires locales de déterminants nominaux»; Georges Kleiber, de la Universitat de Strasbourg, amb la ponència titulada «Sur les déterminants indéfinis: emplois non partitifs et emplois partitifs»; i el també doctor Jean-Claude Anscombe, de l'EHESH (École d'Hautes Études en Sciences Humaines), amb la ponència «Les N/des N en position object dans les phrases à lecture générique. Un syntagme générique ou pas?». En total, trenta-un ponents provinents de més de deu països europeus.

Ajuts per a tesis

La Fundació Catalana per a la Recerca i la Fundació Congrés de Cultura Catalana han convocat conjuntament, i per cinquè any consecutiu, una nova edició dels ajuts per a la publicació de tesis doctorals sobre ciències humanes i ciències socials en llengua catalana. Aquesta nova edició té per objectiu concedir un ajut de 500.000 pessetes a l'empresa editorial que publiqui, en català i d'acord amb l'autor, una tesi doctoral presentada i aprovada a qualsevol de les universitats de les terres de llengua catalana durant els darrers cinc anys. Una altra condició per accedir a aquest ajut és que el treball ha de ser inèdit en totes les seves parts i ser escrit en llengua catalana.

El nombre d'ajuts que ofereixen la Fundació Catalana per a la Recerca i la Fundació Congrés de Cultura Catalana en aquesta convocatòria és de tres. El termini de presentació de les sol·licituds acaba el 30 de juny del 2000 i el jurat farà públic el seu veredict el mes de setembre.

L'espai europeu per a l'ensenyament superior

En el número 132 del full informatiu L'AUTÒNOMA es va publicar una informació que sintetitzava la declaració de Bolonya dels ministres europeus d'ensenyament superior sobre l'espai europeu per a l'ensenyament superior. Atesa la repercussió que té últimament aquesta declaració, la reproduïm íntegrament:

«El procés europeu, gràcies als extraordinaris progressos registrats en els últims anys, ha esdevingut per a la Unió i els seus ciutadans una realitat cada vegada més concreta i decisiva, i les seves perspectives d'ampliació i la intensificació de les relacions amb els altres països europeus li atorguen unes dimensions encara més vastes. Al mateix temps, molts sectors del món polític, acadèmic i de l'opinió pública són cada vegada més conscients de la necessitat de donar a la construcció europea una articulació majoritàriament diferenciada i completa, reforçant-ne especialment les dimensions intel·lectuals, culturals, socials, científiques i tecnològiques.

L'Europa del coneixement ja és àmpliament reconeguda com un factor insubstituïble de creixement social i humà, i com un element indispensable per consolidar i enriquir la ciutadania europea, que atorga als ciutadans les competències necessàries per afrontar els reptes del nou mil·lenni, juntament amb el coneixement dels valors compartits i amb el fet de pertànyer a un espai social i cultural comú.

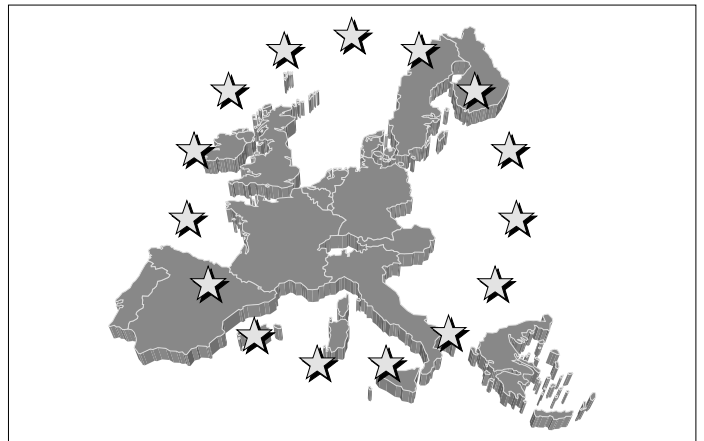
A més, l'ensenyament i la cooperació es confirmen com a instruments essencials per al desenvolupament i la consolidació d'una societat democràtica, estable i pacífica, especialment si ens fixem en la conflictiva zona de l'Europa sud-oriental.

Dimensió cultural europea

La Declaració de la Sorbona del 25 de maig de 1998, basada en aquestes consideracions, destaca el paper primordial de les universitats en el desenvolupament de la dimensió cultural europea, i veu en la construcció d'un espai europeu d'ensenyament superior un instrument bàsic per afavorir la circulació dels ciutadans, l'ocupació i el desenvolupament del continent.

Molts països europeus, subscriuint la declaració o expressant la seva adhesió des del principi, han acceptat la invitació a comprometre's al compliment dels objectius descrits en aquesta. La direcció presa per les nombroses reformes de l'ensenyament superior que mentrestant s'han emprès a Europa ha demostrat la determinació de diversos governs per treballar en aquest sentit.

Pel que fa a les institucions d'ensenyament superior europeu, aquestes han sabut acceptar el repte assumint un paper de primer ordre en la construcció de l'espai europeu de l'ensenyament superior, també emparats en els principis fonamentals subscrits el 1988 en la Magna Charta Universitatum de Bolonya. És a dir, és extremament important atènyer-s'hi, en tant que la independència i l'autonomia de la universitat garanteixen l'adaptació constant de l'ensenyament superior i de la recerca, en evolucio-

nar en funció de les necessitats i les exigències de la societat i del coneixement.

Impuls constant

El camí s'ha iniciat en la direcció correcta i amb una determinació significativa. Altrament, la consecució d'una major compatibilitat i homologació dels sistemes d'ensenyament superior requereix un impuls constant per poder-se realitzar completament. És necessari que es continuïn promovent mesures concretes que permetin realitzar avenços tangibles. El conveni del dia 18, en el qual han treballat estudiosos i acadèmics autoritzats, provinents de tots els nostres països, aporta indicacions sobre les iniciatives que s'han d'emprendre.

S'ha de tenir particularment en compte l'objectiu d'augmentar la competitivitat internacional del sistema europeu de l'ensenyament superior. Efecte, l'eficàcia i la vitalitat de tota civilització també es valora pel nivell d'atracció que el seu sistema cultural és capaç d'exercir respecte als altres països. És necessari que el sistema d'ensenyament superior europeu adquireixi un grau d'atracció al món que correspongui a la nostra extraordinària tradició científica i cultural.

Objectius

En confirmar el nostre suport als principis enunciats en la Declaració de la Sorbona, ens comprometem a coordinar les nostres polítiques per aconseguir ben aviat, i en tot cas durant el primer decenni del 2000, els objectius següents, que considerem de primera importància per a l'afirmació de l'espai europeu de l'ensenyament superior i per a la promoció internacional del sistema europeu de l'ensenyament superior:

- Adopció d'un sistema de titulació fàcilment llegible i homologable, fins i tot mitjançant la implementació del Diploma Supplement, per tal d'afavorir la possibilitat d'ocupació dels ciutadans europeus i la competitivitat internacional del sistema europeu de l'ensenyament superior.

- Adopció d'un sistema basat essencialment en dos cicles principals, de primer i segon nivell respectivament. L'accés al segon nivell requerirà l'acompliment del primer cicle d'estudis, d'una durada de tres anys com a mínim. El títol expedit al final del primer cicle també servirà com a qualificació vàlida en el mercat laboral europeu. El segon ci-

cle hauria de conduir a un títol de màgister i/o doctorat, com succeeix en diferents països europeus.

- Consolidació d'un sistema de crèdits didàctics –seguint el model de l'ECTS–, que també es poden adquirir en diferents contextos, inclosos els de formació continuada i permanent, de manera que siguin reconeguts per la universitat d'acollida, com a instrument apte per assegurar una mobilitat dels estudiants més àmplia i difusa.

- Promoció de la mobilitat mitjançant l'eliminació d'obstacles en el total exercici de la lliure circulació, amb especial atenció a:

- per als estudiants, l'accés a les oportunitats d'estudi i formació, i serveis correlatius;

- per als docents, investigadors i personal tècnic administratiu, el reconeixement i la valoració dels períodes de recerca, didàctica i aprenentatge desenvolupats en un context europeu, sense perjudici per als drets adquirits.

- Promoció de la cooperació europea en la valoració de la qualitat a l'hora de definir criteris i metodologia comparables.

- Promoció de la necessària dimensió europea de l'ensenyament superior, amb especial atenció al desenvolupament dels currículums, a la cooperació entre institucions i als paràmetres de mobilitat i als programes integrats d'estudi, de formació i de recerca.

Ens comprometem a assegurar el compliment d'aquests objectius –cadascun en l'àmbit de les respectives competències institucionals i amb total respecte per la diversitat de la cultura, la llengua, els sistemes educatius nacionals i l'autonomia de les universitats– per a la consolidació de l'espai europeu de l'ensenyament superior. Per aconseguir aquest objectiu, seguirem la via de la cooperació intergovernamental, o la dels altres organismes no governamentals que tenen competències en matèria d'ensenyament superior en l'àmbit europeu.

Esperem una resposta ràpida i positiva per part de les universitats i una contribució activa en l'èxit del nostre compromís.

En la convicció que l'afirmació de l'espai europeu de l'ensenyament superior requereix un suport constant, una supervisió i una adaptació a les exigències en evolució permanent, decidim retrobar-nos d'aquí a dos anys per valorar els progressos aconseguits i les noves iniciatives que s'han d'emprendre».

Constitució del nou Claustre General de la UAB

Una de les nombroses votacions en la sessió del Claustre del 29 de gener passat.

La sessió del Claustre constituent de la Universitat Autònoma de Barcelona va tenir lloc el dia 29 de febrer passat. En primer lloc, es va constituir el Claustre i es va escollir la mesa del Claustre, que va quedar integrada pels professors Montserrat Casas i Pere Ysàs, pels alumnes Mariona del Carmen de la Portilla i Gemma Funes, i pels representants del PAS Asunción Martínez i Jaume Brey.

Es van escollir també els representants del Claustre a la Junta de Govern: per part del professorat, Lluís Tort, Maite Carrascón, Sean Golden i Jaume Aulet; pel PAS, José Ignacio Beneite, Francisco Quesada i Jordi Prieto. Els alumnes escollits van ser: M. Pilar Claver, Lluís Sala, Irene Barrero, Bernat Corominas, Eduard Palomares, M. Glòria Arufat, Ramon Borràs, Anna Garriga, Raúl Calejo, David Franquesa, Marc Suárez, Rubèn Teruel, Karim Zouhdi i Francesc Xavier García.

El Claustre va escollir els nous membres de la Comissió de Seguiment Econòmic del Claustre, integrada pels professors Xavier Bardina, Antonio José Trujillo, M. Dolors Riba, Francesc Serra, Santiago Estaún, Mercè Campillo, Hortènsia Curell, Josep M. Lluch, Jordi Roig, Ferran Ferrer, Joaquim Molins i Carlota Menéndez. Els representants dels estudiants són Ignasi Puig, Xavi Araujo, Karim Zouhdi, Esperanza Ródenas, Francesc Xavier García i Ramon Borràs. Els membres del PAS escollits són Francis Muñoz i Esther Pardo.

També es van renovar els membres de la Comissió de Política de Professorat del Claustre, integrada pels professors Lluís Tort, Agustí Lledós, Inés Macho, Joan Rue, Míreia Duñach, Lluís Badia, M. Jesús Espuny, Josefina Sala, Manel López i l'alumne Robert González.

Es va renovar també la Comissió de Relació amb el Síndic de Greuges, que quedarà integrada pels professors Antoni Oliva, Ishar Dalmau i Sean Golden; pels estudiants Joan Carlos Rodríguez, Hèctor Graó i Arnau Yagüe, i pels membres del PAS Francisco Quesada, Juan José Bravo i Jesús Gil.

Després de la renovació dels membres de les diverses comissions, el rector Carles Solà va presentar, esquemàticament, el pla de treball de l'equip de govern per al bienni 2000-2002. En aquest moment, els representants dels estudiants van decidir retirar-se del Claustre com a protesta per no haver tingut documentació per escrit de l'esmentat pla.

El rector va fer referència a la paràlisi viscuda durant els últims anys quant a política universitària i va destacar la destitució del secretari d'Estat per Universitats, Fernando Tejerina, com a punt d'inflexió negatiu.

Reestructuració en l'àmbit gerencial

D'altra banda, Solà va explicar els canvis previstos en l'àrea gerencial. La necessitat de dedicar més atenció a les fundacions endegades enguany (Casa de Convalescència, Fundació Indústries de la Informació) i al Grup Vila Universitària (Vila Universitària, Serveis de Turisme i Hostaleria Campus, Plaça Cívica) han portat a nomenar el gerent actual de la UAB, Joan Turró, director general de les

fundacions amb dedicació exclusiva, mentre que es nomenarà un nou gerent per a la Universitat. El vicerector Lluís Ferrer passarà a exercir funcions de direcció estratègica, com a adjunt al rector, amb la missió de garantir la coherència institucional i la unitat d'acció de tot el conjunt d'organismes que conformen la UAB.

La professora Margarida Arboix va criticar l'esmentada decisió i va dir que s'havia de fer un debat en profunditat, ja que, d'aquí a dos anys, hi haurà eleccions a rector i els canvis podien ser una hipoteca per al pròxim rector. La degana de la Facultat Ciències de l'Educació, Carme Àngel, va manifestar la necessitat de mantenir l'actual gerent al capdavant de la institució.

Finalment, el vicerector d'Orde-nació Acadèmica, Jordi Bartrolí, va retre un sentit homenatge pòstum a qui va ser primer síndic de greuges de la Universitat Autònoma de Barcelona, Enric Casassas, i va informar de la proposta de nomenament del nou síndic de greuges, Jordi Porta, que el Claustre va aprovar per assentiment.

Avaluació d'incorporació d'alumnes

El professor de la UPC Francesc Solé Parellada va presidir la comissió externa d'Avaluació del Procés d'Incorporació dels Alumnes a la UAB que, durant els dies 6, 7 i 8 de març, es va entrevistar amb nombrosos membres de la comunitat universitària per contrastar i avaluar el

procés d'incorporació dels alumnes de secundària a la UAB, procés que havia estat estudiat per una comissió específica dirigida pel professor de la Universitat Autònoma de Barcelona Joan F. Piniella. A la fotografia, un moment de l'audiència pública que va tenir lloc el dia 8 de març passat.

Junta de Govern

La Junta de Govern que va tenir lloc el dia 2 de març passat va acordar iniciar el procediment per substituir els membres de les comissions delegades de la Junta de Govern que han estat baixa.

També es va aprovar proposar al Consell Social l'aprovació del títol de Graduat en Arts i Disseny, com a títol propi de la UAB, així com l'aprovació dels estudis de Graduat Superior en Estudis Turístics, com a títol propi de la UAB.

Es va aprovar la proposta de vinculació de l'Escola Massana a la UAB, per a la impartició del títol propi de Graduat en Arts i Disseny.

S'aprova el canvi de nom del Centre d'Estudis Internacionals, que passa a denominar-se Centre d'Estudis Internacionals i Interculturals (CEII), i se n'aprova el reglament.

Es va aprovar la modificació del reglament del Departament de Medicina i la modificació del reglament del Departament de Pedagogia Aplicada.

Es va aprovar la pertinència de nomenar un doctor *honoris causa* per la Facultat de Filosofia i Lletres.

També es va aprovar adherir-se al Manifest Públic de la Plataforma Cívica a favor de la revisió del procés a Salvador Puig Antich.

Es va aprovar el reconeixement de les figures de recerca que tot seguit s'indiquen: Servei d'Avaluació Mutagènica, Servei d'Investigacions Neurobiològiques, Grup d'Investigació en Estrès i Salut, i Grup de Genòmica, de Bioinformàtica i d'Evolució.

Es va acordar, a proposta de la Facultat de Ciències, atorgar els premis extraordinaris de titulació, corresponents al curs acadèmic 1998-99, als titulats en Biologia Iker Ruiz Martorell, Ignasi Roca Subirà, Aida Pujol Masana i M. Teresa Pujol López; en Bioquímica, Alejandro Gómez Blanco i Irantzu Palarés Goitz; en Ciències Ambientals, Mònica Bori Sanz i Elena Masferrer Dodas; en Estadística, Jordi Patrony Hernando i Guillem Sanz Marza; en Física, Enric Pardo Vive i Oscar Catà Contreras; en Matemàtiques, Mònica Manjarín Arcas; en Química, María Pilar Blanco Merinero, Gemma Espasa Boch i Marta Racamonde Villanueva.

Es va aprovar, a proposta de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria, atorgar els premis extraordinaris de titulació, corresponents al curs acadèmic 1998-99, als titulats en Enginyeria Informàtica David Guillamet Monfuleda i Gerard Tortajada Borrell; i en Enginyeria Química, a Montserrat Vilaseca Llosada.

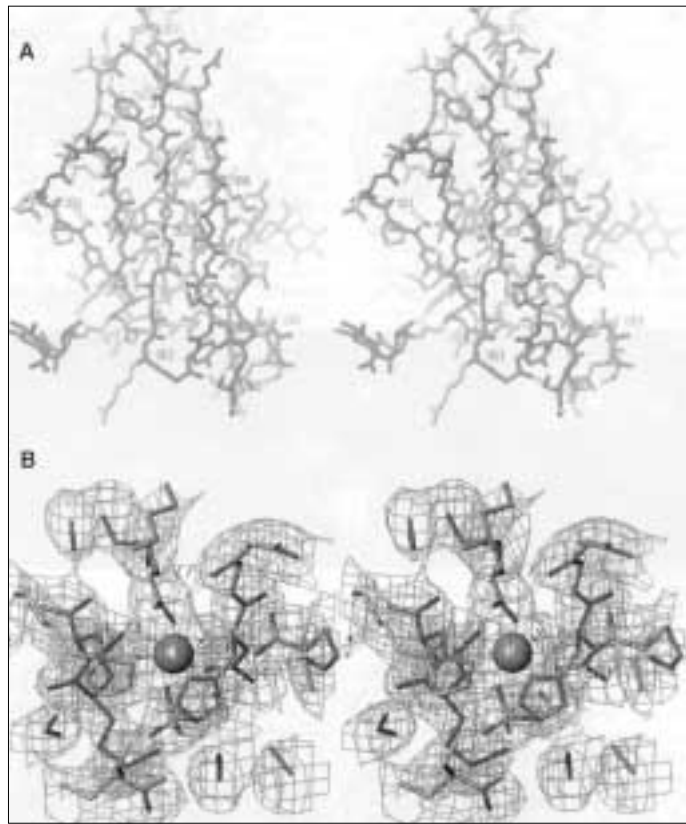
Determinen l'estructura tridimensional d'un enzim important per al disseny d'antivirals i d'altres fàrmacs

La cèl·lula és com un petit món, ple d'activitat, per on circulen tot tipus de proteïnes amb infinitat de funcions. Dins aquest món, les metal·locarboxipeptidases són un tipus de proteïnes subdividit en dues famílies: les que actuen com a enzims digestius, trossejant proteïnes més grans (funció que porten a terme, per exemple, a l'intestí); i les que desenvolupen la seva activitat com a enzims reguladors fent el paper de maduradors i d'activadors de l'estructura i de la funció biològica de moltes altres proteïnes cel·lulars. La funció d'aquests enzims reguladors està determinada en gran manera per la seva forma i per la seva estructura tridimensional o, en terminologia més científica, per la seva conformació. Malgrat la seva importància, fins ara no s'havia pogut observar la conformació de cap membre de la família de les metal·locarboxipeptidases reguladores.

Un equip internacional d'investigadors, coordinat des de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) pel Dr. F. Xavier Avilés, ha determinat l'estructura tridimensional de la carboxipeptidasa D, molècula prototip de tota la subfamília de les metal·locarboxipeptidases reguladores. Conèixer aquesta estructura permetrà als investigadors d'arreu del món modelitzar

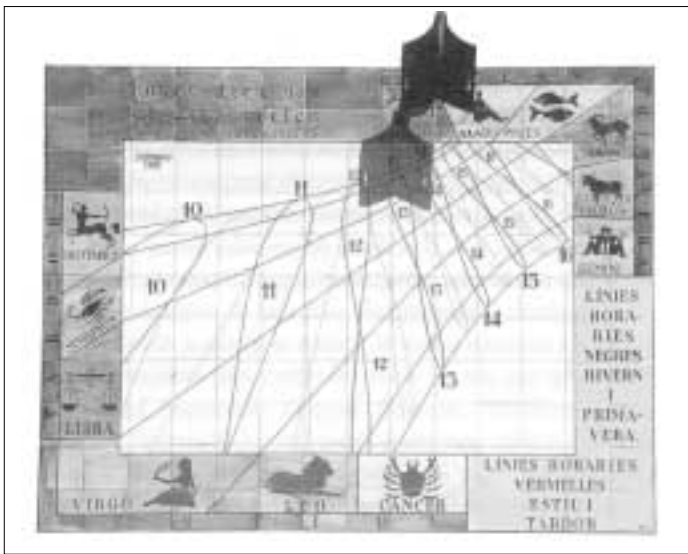
l'estructura d'altres molècules de la mateixa subfamília, tasca fins ara inaccessible. Aquest fet podria tenir una importància remarcable, ja que aquest conjunt d'enzims reguladors realitza funcions molt importants per a la cèl·lula, com són el processament hormonal, el processament de neuropèptids i la regulació de l'entrada de diferents virus en cèl·lules animals. Concretament, la carboxipeptidasa D sembla que és la porta d'entrada a la infecció pel virus de l'hepatitis B en els ànecs. D'aquesta manera, conèixer l'estructura de les molècules d'aquesta família pot permetre als científics dissenyar substàncies que puguin inhibir les seves activitats, de manera que actuïn com a antivirals, com a neuroestimuladors i depressors, o com a controladors hormonaus, entre d'altres.

En el treball, publicat a *The EMBO Journal*, la prestigiosa revista de l'European Molecular Biology Organization, i en el qual figura el Dr. F. X. Gomis-Ruth com a primer autor, hi han participat conjuntament investigadors de l'Institut de Biologia Molecular de Barcelona (CSIC), de l'Albert Einstein College of Medicine de Nova York (EUA), i de l'Institut de Biologia Fonamental i del Departament de Bioquímica i de Biologia Molecular de la UAB.

Conformació de la carboxipeptidasa D.

Joan Girbau presenta un estudi del *Libro de relojes solares* (segle XVI)

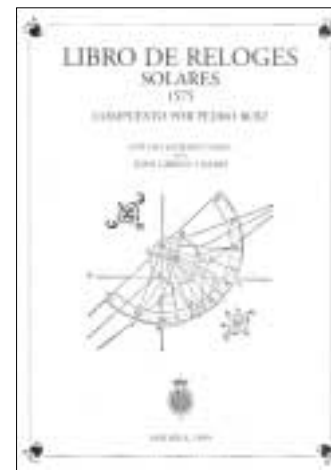
La Cambra del Senat espanyol, amb motiu de la celebració enguany de l'Any Mundial de les Matemàtiques, ha elaborat una edició facsímil de luxe d'un valuós exemplar de la seva biblioteca: el *Libro de relojes solares* (en ortografia de l'època), escrit l'any 1575 pel matemàtic Pedro Roiz. Amb

motiu d'aquesta edició, el doctor Joan Girbau, catedràtic del Departament de Matemàtiques de la Universitat Autònoma de Barcelona, a petició del Senat, ha elaborat un estudi introductor de l'obra, que ell mateix va presentar a la Cambra el 17 de febrer passat.

En paraules del catedràtic del Departament de Matemàtiques, autor de l'emblemàtic i precís rellotge solar de la Facultat de Ciències de la Universitat Autònoma de Barcelona, «l'època en què es va escriure el llibre, l'art de construir rellotges de sol era la "tecnologia punta" a l'abast per a la mesura del temps», la qual cosa accentua la importància del llibre del segle XVI, adreçat a ensenyar de manera detallada l'art de la construcció de rellotges de sol precisos.

En l'estudi introductor, Joan Girbau qualifica l'autor de l'obra com «un matemàtic en el sentit més ple i profund de la paraula», tota una lloança per a l'autor que, segons destaca Girbau, va plasmar en el pròleg de l'obra «un dels elogis de les matemàtiques més inspirats que s'ha escrit mai». En aquest pròleg de dues pàgines, l'autor va descriure el problema de la duplicació del cub, que consisteix a trobar, a partir d'un cub d'un cert volum, la manera de construir amb regla i compàs un cub amb el doble de volum que l'anterior. Es tracta d'un vell problema obert de la matemàtica dels temps de la Grècia clàssica, que no va ser resolt fins al segle XIX, en què

un jove matemàtic francès va demostrar que aquesta construcció era impossible. Segons afirma Girbau, la descripció d'un problema obert, el tipus de problemes amb què els matemàtics s'enfronten diàriament i als quals sovint només aconsegueixen donar solucions parcials, constitueix «la millor manera de presentar a un públic no matemàtic la veritable essència d'aquesta ciència».

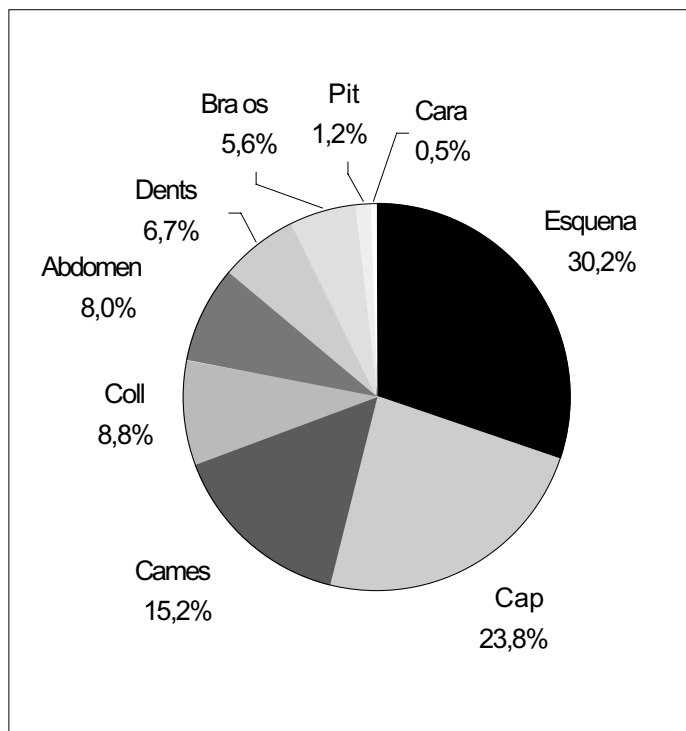
Investigadors de la UAB realitzen el primer estudi epidemiològic del dolor a Catalunya

Al llarg dels últims anys s'ha anat acceptant de forma progressiva que el dolor és un problema important en la sanitat pública, a més de ser font de sofriment personal i familiar. Als països desenvolupats, els costos mèdics generats directament o indirectament per l'intent de pal·liar el dolor poden arribar a representar el 2,8 % del PIB del país, un percentatge que, a l'Estat espanyol, implicaria una despesa d'aproximadament dos bilions de pessetes anuals. D'aquesta manera, el dolor constitueix un problema que supera la dimensió individual i es transforma en una qüestió social. Els estudis sociològics i epidemiològics sobre el dolor poden ajudar a augmentar el coneixement sobre l'extensió del problema i suggerir mesures per tal de solucionar-lo.

Alguns estudis han analitzat la presència del dolor en la població general, amb unes característiques molt comunes als Estats Units, al Canadà i als països del nord d'Europa. Les conclusions principals d'aquests estudis permeten afirmar que el dolor té una prevalença -nombre d'afectats en relació amb la població total i en un període concret de temps- molt elevada en tots aquests països, i que el mal de cap, el mal d'esquena i el dolor a les cames són els més habituals. Malgrat això, la prevalença de cadascun d'aquests dolors en els diferents països estudiats varia notablement, però aquestes variacions se solen atribuir als diferents dissenys de les enquestes i a les diferents definicions de dolor utilitzades en cadascun dels estudis.

A més, la relació entre les dades socials i demogràfiques i les característiques del dolor han estat poc estudiades. Les anàlisis de l'efecte del dolor en el benestar social i personal, així com de les conseqüències que el dolor pot tenir en les activitats laborals en la població ocupada són escasses. Aquest desconeixement és encara més profund en les societats del sud d'Europa.

Un equip d'investigadors del Departament de Farmacologia i de Terapèutica de la Universitat Autònoma de Barcelona ha realitzat el primer estudi epidemiològic del dolor a Catalunya. Els investigadors van recollir dades a través d'una enquesta telefònica a un total de 1964 persones de més de 18 anys d'edat. Les persones enquestades van ser preguntades sobre l'experiència d'algun tipus de dolor en els darrers sis mesos, així com sobre la seva localització en el cos, al marge de la seva intensitat o de la seva durada. De la mateixa manera, els investigadors van prendre nota de les causes, del temps d'evolució, de la freqüència, de la durada i de la intensitat de cada epi-

Percentatges de les persones enquestades que consideraven el dolor en aquella part del cos com el més molesta.

sodi, així com de la interferència del dolor amb les activitats socials i professionals, pel que fa a les característiques del dolor. També van registrar les dades sociodemogràfiques dels individus, com el sexe, l'edat, el lloc de residència, l'estat civil, l'ocupació laboral, la classe social i el nivell d'educació.

De l'estudi es desprèn que un 78,6 % de les persones entrevistades havien experimentat dolor en els sis mesos previs a l'enquesta. Entre els dolors més freqüents es troben el mal d'esquena, amb una prevalença del 50,9 %, el mal de cap, del 42 %, i el dolor a les cames, del 36,8 %.

Els investigadors, dirigits pel doctor Josep-Eladi Baños i la doctora Antònia Bassols, han pogut detectar patrons interessants arran de l'anàlisi de les dades de l'enquesta. Entre aquests patrons, destaca el fet que les dones pateixen dolor amb més freqüència que els homes, i en més parts del cos (una mitjana entre tres i quatre localitzacions del dolor en les dones, mentre que en els homes no arriba a tres localitzacions de mitjana). A més, cada localització té més o menys prevalença en funció del sexe de l'individu, de manera que les dones pateixen més mal de cap i dolor abdominal, normalment lligats a la menstruació. El mal de queixal, en canvi, afecta de la mateixa manera homes i dones, i és el dolor més intens per al 24 % de les persones que havien participat en l'enquesta. L'estudi també mostra que la fre-

qüència i la diversitat d'àrees del cos en què les persones entrevistades manifesten dolor és més gran com més baix és el nivell d'educació. Així, la prevalença de dolor en les persones entrevistades que no tenien estudis era d'un 86,7 %, mentre que en les persones amb estudis aquesta prevalença està entre el 77,4 % i el 79,7 %. Existeix també una sorprenent disminució en la prevalença del dolor com més avançada és l'edat de la població. Mentre que en les persones amb una edat compresa entre els 20 i els 30 anys la prevalença és del 80,5 %, entre els 31 i els 50 anys aquesta disminueix fins al 80,1 %, entre els 51 i els 70 anys és del 77,4 %, i entre els 71 i els 91 anys la prevalença arriba a un valor mínim del 73 %.

Pel que fa a la relació entre el dolor i la qualitat de vida, els resultats de l'enquesta mostren que un 25,4 % dels catalans veu seriosament afectada la seva qualitat de vida a causa del dolor. De la mateixa manera, un 10,4 % de la població de Catalunya no pot desenvolupar activitats quotidianes amb motiu d'algun dolor.

La recerca, publicada recentment a la revista *Pain*, de la International Association for the Study of Pain i finançada per l'empresa farmacèutica Bayer, ha fet palès que el dolor és un problema important en la salut dels catalans, amb unes característiques de prevalença similars a les dels països anglosaxons i escandinaus.

Organoclorats i càncer de pàncrees

Un estudi dirigit pel doctor Miquel Porta, professor i investigador de la Universitat Autònoma de Barcelona i membre de l'Institut Municipal d'Investigacions Mèdiques, ha mostrat per primer cop una relació entre una substància ambiental, els organoclorats, i l'alteració genètica més comuna del càncer de pàncrees, una mutació en el gen K-ras present a gairebé el 80 % dels pacients amb aquest tipus de càncer. Es tracta de la primera vegada que es relaciona l'exposició a una substància ambiental amb la mutació d'un oncogen. La recerca, basada en l'anàlisi de la sang de 51 pacients amb càncer de pàncrees i de 26 persones sense aquest tipus de tumor, ha mostrat que les concentracions d'organoclorats a la sang dels afectats pel càncer de pàncrees amb mutacions en el gen K-ras eren significativament més elevades que en la resta d'individus.

Entre les substàncies organoclorades analitzades pels investigadors, s'hi troben el pesticida DDT, el DDE -principal compost derivat del DDT-, i els PCB -utilitzats com a aïllants i refrigerants en aparells elèctrics. Segons indiquen els investigadors, la via més probable d'entrada d'aquestes substàncies tòxiques a l'organisme és la dieta, i en particular, concentrades en els greixos dels aliments, tot i que en quantitats molt petites. D'altra banda, els resultats no impliquen necessàriament que els organoclorats tinguin un paper causal en l'activació del gen K-ras, però sí que suggereixen que aquests compostos podrien reforçar la seva capacitat de mutació o bé afavorir el creixement de les cèl·lules que ja han experimentat aquesta mutació.

A tot l'Estat, el càncer de pàncrees, un dels tumors malignes amb una supervivència més curta, causa la mort a 3.450 persones cada any, i és la setena causa de mort per càncer en els homes i la quarta en les dones, amb una tendència creixent. De moment, l'única causa científicament demostrada d'aquest tipus de càncer és el consum de tabac, que augmenta entre dues i quatre vegades el risc de contraure'l. La recerca va ser publicada a la revista mèdica *The Lancet* el desembre passat, conjuntament amb investigadors del CSIC, de la Universitat Pompeu Fabra i dels Hospitals Vall d'Hebron, Hospital del Mar, Mútua de Terrassa, Hospital General d'Elx i Son Dureta de Palma de Mallorca.

Mohamed Sahnoun, a l'Escola de Cultura de Pau

Mohamed Sahnoun, el principal mediador de Nacions Unides al continent africà, va fer una conferència amb el títol «Organització regional, societat civil i cultura de pau», el dimarts 22 de febrer. L'acte, organitzat per l'Escola de Cultura de Pau, va tenir lloc a la sala d'actes de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Sahnoun, reconegut internacionalment com una de les persones amb més experiència en la mediació de conflictes, va exposar la seva teoria sobre l'origen dels conflictes armats mundials. Sahnoun sosté que la base de tot conflicte es troba en la inseguretat que pateixen les persones: «La gent pot percebre que serà exclòs de la societat a causa de l'idioma, l'ètnia, la religió, l'economia, etcètera». Segons el representant de l'ONU, les principals causes mundials d'inseguretat que poden fer trontollar les estructures més fermes de la societat cap al conflicte són la globalització, la imposició del pensament únic, la pèrdua progressiva de les energies renovables, els desequilibris

Mohamed Sahnoun.

bris econòmics entre el nord i el sud i la divisió de terrenys imposada pel colonialisme.

Segons planteja Sahnoun: «La solució és començar a preocupar-nos ara de buscar vies alternatives per canviar el sistema; altrament, vindran temps molt difícils».

A més, Sahnoun va catalogar en cinc categories diferents els conflictes que tenen lloc al món avui dia: conflictes religiosos, els heretats de la guerra freda o el colonialisme, els socials, i el fracàs en la creació d'un estat. Va posar un èmfasi especial en els últims conflictes que s'han donat al món, que comencen provocats per un problema local «que s'escapa de les mans dels polítics d'aquests països». Va defensar també la necessitat d'unes Nacions Unides més autocrítiques, ja que s'ha demostrat que en moltes situacions i conflictes (com a Etiòpia) no han tingut prou capacitat de resposta.

Els cartells de Joan Brossa, a la UAB

Maria Creus, comissària de l'exposició dels Cartells de Joan Brossa.

La Biblioteca d'Humanitats de la Universitat Autònoma de Barcelona va acollir, del 2 al 28 de març, l'exposició «Joan Brossa. Cartells 1975-1999». Es tracta d'una exposició itinerant que reuneix de manera monogràfica l'obra que aquest polifacètic artista va crear com a dissenyador de cartells, sempre des de la seva particular concepció poètica, ja que Brossa no va considerar-se mai un cartellista, sinó que feia poemes que poden fer de cartells. I això és el que són aquestes seixanta obres: un recull de poemes visuals en forma de cartells per tal de difondre tota mena d'esdeveniments culturals.

A l'acte d'inauguració, presidit pel rector de la UAB, Carles Solà, hi va

participar el degà de la Facultat de Filosofia i Lletres, Joan Gómez Pallarès, qui va destacar la figura de Brossa com a artista totalment compromès amb l'avantguarda cultural i el seu important paper en la defensa de la identitat i la cultura catalanes. Cal destacar l'estreta relació de Brossa amb la Facultat de Filosofia i Lletres, ja que va ser aquesta facultat la que va demanar a la Junta de Govern el nomenament de doctor *honoris causa* per a l'artista, la màxima distinció acadèmica. Malauradament, la desaparició del poeta, el desembre passat, ho va fer impossible, encara que va ser investit doctor *honoris causa* a títol pòstum el mes d'octubre passat, en un homenatge íntim i ple d'emotivitat.

Maria Creus, la comissària de l'exposició, va destacar la figura de Brossa com a pare d'un nou grafisme al servei de l'art i de la cultura, i va incidir en la seva extraordinària capacitat de creació poètica i la seva faceta com a artista més pluridisciplinari. «L'art és vida i la vida és transformació», va dir referint-se a la visió de Brossa de l'art com la capacitat del transformista, característica de la qual es podia gaudir en moltes d'aquestes obres cartellístiques.

La presentació va finalitzar amb una intervenció del rector, qui va agrair la dedicació de la Facultat de Filosofia i Lletres a la figura d'un artista com Brossa, tan compromès i tan rupturista.

Converses pedagògiques sobre el dret a l'educació

El cicle Converses Pedagògiques. Any 2000 a Catalunya. El Dret a l'Educació en una Societat Globalitzada i Multicultural va tenir lloc els dies 28 i 29 de febrer, a la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona. La inauguració de les Converses es va fer el dilluns 28 de febrer, amb la conferència inaugural «Dret a l'educació i societat globalitzada», a càrrec del catedràtic de Filosofia de la Ciència i Premi Anagrama 1995, Javier Echevarría.

El cicle de Converses era compost per activitats acadèmiques, com ara panells d'experts, sessions de treball dels experts amb grups d'estudiants, taules rodones i un acte commemoratiu de l'Any Internacional de la Cultura de la Pau, a més d'una sèrie de conferències. Els temes tractats van ser els drets humans i el dret a l'educació, les polítiques educatives sobre minories culturals i l'educació intercultural, i l'educació per la pau. Entre els assistents, cal destacar la presència de Johan Galtung, fundador del primer centre de recerca per la pau, el 1959, i director de la xarxa Transcend sobre transformació de

El professor J. Galtung, en el marc de les converses pedagògiques.

conflictes, que va pronunciar la conferència «L'educació per la pau». A la seva conferència, Galtung va remarcar la importància de mantenir canals de contacte entre les deu mil cultures que hi ha al món per tal de potenciar la multiculturalitat. Va afirmar que, avui dia, vivim en una heterogeneïtat cultural magnífica. També va voler incidir en el fet que, d'aquestes deu mil cultures, només n'hi ha dues mil que formin una nació.

El coordinador de les Converses Pedagògiques, Ferran Ferrer, pro-

fessor del Departament de Pedagogia Sistemàtica i Social, va afirmar que l'objectiu fonamental del cicle era reivindicar un dels drets fonamentals de l'home, com és el dret a l'educació, i donar-li el tractament que es mereix en el nostre sistema educatiu. Durant tot el cicle de Converses, es va remarcar l'educació com a eix del progrés dels països, cosa que fa que ens acostem de manera decisiva a fer realitat l'anomenada societat de la informació i de la comunicació.

L'agenda 21 de la UAB. Una universitat amb campus davant el repte de la sostenibilitat

Vista del campus el dia de la nevada d'enguany.

La Universitat Autònoma de Barcelona ha estat tradicionalment una universitat sensible a la investigació i la docència en el camp del medi ambient.

Fins fa ben pocs anys, el medi ambient no ha estat considerat una variable a tenir en compte en el funcionament de la mateixa universitat i en la presa de decisions dels seus òrgans de govern. L'any 1994, es va incloure el Vicerectorat de Campus i de Qualitat Ambiental en l'equip de govern, que omplia el buit que existia en l'estructura administrativa. Un any després, es va crear l'Oficina de Seguretat i Higiene Ambiental (OSHA), que naixia amb la tasca de reglamentar la política ambiental. Des de llavors, s'han dut a terme diverses

iniciatives, com la implantació del projecte Residu Mínim o el disseny i la senyalització dels itineraris en l'entorn natural del campus.

A fi d'aprofundir el desenvolupament d'aquest procés, l'equip de govern de la Universitat Autònoma de Barcelona ha encarregat al Centre d'Estudis Ambientals l'elaboració dels treballs de base per a l'impuls de l'Agenda 21 Local a la Universitat.

Agenda 21 Local i universitats

L'Agenda 21 va ser aprovada a la Conferència de les Nacions Unides per al Medi Ambient i el Desenvolupament que va tenir lloc a Rio de Janeiro l'any 1992.

Aquest document recull un seguit d'estratègies per promoure un

desenvolupament sostenible i compatible amb el medi ambient a tots els països, resultant d'un procés consultiu amb la comunitat i a iniciativa de l'autoritat local.

A escala universitària, el programa internacional Copernicus (Cooperation Programme in Europe for Research on Nature and Industry through Coordinated University Studies) té entre els seus objectius promoure el desenvolupament sostenible i fomentar la recerca, la docència i l'intercanvi d'informació a les universitats europees en aquest àmbit.

La UAB és membre actiu d'aquest programa des de l'any 1993, data en la qual va signar la Carta Universitària per al Desenvolupament Sostenible. En el marc d'aquest programa, va tenir lloc, el mes de juliol passat a la UAB, la BCC 99 Copernicus Conference on Sustainable Universities.

A fi de coordinar i realitzar el seguiment de les activitats englobades dins el procés de l'Agenda 21 de la Universitat Autònoma de Barcelona, s'ha constituït la Comissió 21, un òrgan que intenta reflectir la diversitat i pluralitat de la Universitat, tant pel perfil multidisciplinari dels seus membres com per la funció dins la Universitat d'aquests.

Els objectius generals determinats per a l'Agenda 21 Local de la UAB són, fonamentalment, l'elaboració d'una anàlisi integral de la problemàtica ambiental del campus, i definir línies d'actuació en relació amb la seva sostenibilitat. En aquest procés es pretén involucrar tots els agents de la comunitat universitària.

Assignatures per Internet

Intercampus és un projecte d'un conjunt d'universitats catalanes, amb el suport del Comissionat per a la Societat de la Informació i el Comissionat per a Universitats i Recerca, que fomenta l'administració oberta en l'àmbit universitari i que té com a objectiu posar en marxa una experiència pilot d'intercanvi d'assignatures de lliure elecció que s'impartiran mitjançant Internet. Intercampus permet que els estudiants d'una universitat s'incorporin a l'ensenyament virtual d'una altra universitat facilitant-los la comunicació i la informació i coordinant l'atenció i el suport administratiu entre la seva universitat i la que imparteix l'assignatura.

Les universitats que participen en aquesta primera experiència són la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat de Barcelona, la Universitat de Girona, la Universitat de Lleida, la Universitat Pompeu Fabra, la Universitat Oberta de Catalunya, la Universitat Politècnica de Catalunya i la Universitat Rovira i Virgili. La Universitat Autònoma de Barcelona, a través de l'Oficina Autònoma Interactiva Docent, és la coordinadora del projecte.

Durant el segon semestre del curs 1999-2000, s'hi ofereixen setze assignatures, dues de cada universitat, amb 24 places per a cada assignatura. Les assignatures tenen una càrrega lectiva de 4,5 o de 6 crèdits i s'hi poden matricular els estudiants de qualsevol de les universitats participants en el projecte.

Per poder fer aquestes assignatures, els estudiants s'inscriuen, primer de tot, a Intercampus i, un cop confirmada l'assignació de la plaça, es matriculen a la seva universitat. Intercampus és qui coordina, en col·laboració amb cada universitat, les gestions corresponents. El criteri prioritari per a l'assignació de places és el de la territorialitat, de manera que a cada assignatura hi puguin participar, en funció dels estudiants preinscrits, estudiants pertanyents al nombre màxim d'universitats d'Intercampus. Abans de començar la docència de les assignatures, cada universitat convoca els seus estudiants que s'han matriculat a Intercampus a una sessió presencial inicial informativa, per mostrar-los el funcionament general del projecte. Les assignatures es fan de manera no presencial, a través del campus virtual corresponent a la universitat a la qual pertany l'assignatura, o bé, en alguns casos, assistint a alguna sessió presencial o a videoconferències.

En el moment de tancar el període de preinscripcions, s'hi han preinscrit 656 estudiants; aquesta xifra supera les previsions que s'havien fet i posa de manifest la importància d'aquesta nova oferta universitària i les possibilitats que ofereix la utilització dels recursos de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'ensenyament universitari.

La informació completa d'aquest projecte és a: <http://www.catcampus.org>

VII Congrés d'Alumnes de Dret Penal

Amb una invitació a la participació, la tolerància i la llibertat d'expressió, va tenir lloc l'obertura del VII Congrés d'Alumnes de Dret Penal de la Universitat Autònoma de Barcelona, el dimecres 1 de març, a l'aula magna de la Facultat de Dret. A l'acte, en el qual van participar el degà de la Facultat de Dret, Joaquim Ferret; la vicerectora d'Estudiants i de Promoció Cultural, Mercè Izquierdo, i la catedràtica de Dret Mercedes García Arán, es va destacar el paper d'aquesta iniciativa per configurar una nova cultura docent a la UAB, més real i no tan teòrica, així com la importància d'una proposta que tracta temes molt actuals, vius i provocadors en la societat. Els convidats també van destacar la iniciativa i l'entusiasme que demostren els alumnes organitzadors, que segons García Arán «es renoven cada any».

L'acte inaugural va ser el punt de partida d'un Congrés, organitzat pels mateixos alumnes de Dret, que es va prolongar des del dimecres 1 de març fins al divendres dia 3, i que es va fer

El degà de la Facultat de Dret, Joaquim Ferret, i la vicerectora d'Estudiants i de Promoció Cultural, Mercè Izquierdo, van presidir la inauguració del Congrés d'Alumnes de Dret Penal.

a l'Hotel Campus de la UAB. En el VII Congrés d'Alumnes de Dret Penal, va destacar l'augment de la participació dels estudiants (gairebé cinc-cents inscrits) respecte de l'edició passada, cosa que els organitzadors han valorat molt positivament, i mostra que el Congrés, igual que els que es fan a tot l'Estat, guanya en importància. Els organitzadors van destacar el procés de

consolidació d'aquesta iniciativa al llarg de les successives edicions que s'han fet. Els alumnes de Dret també van destacar la importància dels catedràtics, professionals i experts d'arreu de l'Estat convidats al Congrés, així com la participació d'alumnes vinguts de moltes altres universitats (UB, UNED, Universitat Jaume I, Universitat del País Basc, Universitat de Cadis...).

SANTIAGO DEXEUS, director de l'Institut Universitari Dexeus, adscrit a la UAB, ha estat distingit amb la Gran Cruz de la Orden Civil de Sanidad, la distinció més alta que atorga el Ministeri de Sanitat i Consum. Aquesta condecoració, que li va ser imposada al doctor Santiago Dexeus el 31 de gener passat pels ministres de Sanitat i Consum i Educació i Cultura, li ha estat concedida per la seva dilatada i prestigiosa trajectòria professional.

XAVIER GONZÁLEZ I COMPTA, professor del Departament de Ciències Morfològiques, ha estat guardonat amb el Premi de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya de l'any 1999, per la seva tesi doctoral titulada *Análisis de la embriogénesis de las malformaciones faciales y encefálicas inducidas experimentalmente (microcirugía) en embriones de pollo (gallus gallus domesticus)*, dirigida pels professors Josep M. Domènech i Mateu i Manuel Dicenta Sousa. Aquest premi inclou la nominació de l'autor d'acadèmic corresponent d'aquesta institució.

JOSEP ANTONI IGLESIAS I FONSECA, professor del Departament de Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana i Premi Extraordinari de Doctorat d'enguany, ha rebut un dels Premis Fundació Caixa de Sabadell 1999 (apartat Estudis), pel seu treball *Diplomatari de Ripollet. Aproximació a la història d'un poble del Vallès del segle IX al XII*.

L'Institut Català de Ciències Cardiovasculars

El conseller de Sanitat, Eduard Rius, el comissionat per a Universitats i Recerca, Andreu Mas-Colell, el rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, Carles Solà, i el president del patronat de la Fundació de Gestió Sanitària de l'Hospital Universitari de la Santa Creu i de Sant Pau, Josep Laporte, van signar, el dia 6 de març, el conveni de col·laboració entre l'Hospital Universitari de la Santa Creu i de Sant Pau de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i la UAB, per posar en marxa l'Institut Català de Ciències Cardiovasculars.

En virtut d'aquest conveni, signat a l'Hospital Universitari de la Santa Creu i de Sant Pau de Barcelona, la Generalitat es compromet a aportar a l'Institut Català de Ciències Cardiovasculars recursos econòmics; l'Hospital de Sant Pau, l'espai físic i les instal·lacions; i la UAB, el suport humà i el material necessari per al seu funcionament.

L'Institut Català de Ciències Cardiovasculars, que funcionarà com a consorci, és un dels grans centres de recerca que el Govern de la Generalitat vol promoure i posar en funcionament durant aquesta legislatura en aquells àmbits en què Catalunya disposa d'una bona base universitària o industrial. La finalitat principal d'aquest institut serà el desenvolupament de la recerca bàsica i clínica en l'àmbit vascular i de les malalties del cor, amb un nivell de competència internacional.

L'Institut estarà ubicat al recinte de l'Hospital Universitari de la Santa Creu i de Sant Pau i ocuparà inicialment uns 2.500 m², en espais que seran adaptats específicament per a aquesta finalitat de recerca bàsica i clínica. La inversió prevista és de 1.100 milions de pessetes i, a mitjà termini, es calcula que hi treballaran uns 100 investigadors amb 70 persones addicionals de suport.

El Campus de l'Autònoma

La Facultat de Ciències de la Comunicació acaba de publicar el primer número de la revista *El Campus de l'Autònoma*, que dirigeix el periodista i professor de la Facultat Antoni Reig, i que vol ser una eina al servei de tots els estudiants, professors i membres del PAS que ajudi a millorar els nivells d'informació i de coneixement de la realitat de la Universitat Autònoma de Barcelona, segons s'afirma en el seu editorial.

Aquest primer número inclou un reportatge sobre l'Escola de Cultura de Pau, un altre sobre el Campus Virtual, un treball d'investigació sobre la meningitis meningocòccica, un article d'opinió del professor Julià Cufí sobre la democràcia a la universitat, una entrevista amb l'escultor Andreu Alfaro, així com articles sobre diversos temes culturals i de serveis.

La revista es presentarà a la Facultat de Ciències de la Comunicació el dia 3 d'abril, les 12 hores, a l'aula magna.

Des de L'AUTÒNOMA donem la més cordial benvinguda a la nova revista.

Miren Etxezarreta Zubizarreta

Aquesta professora del Departament d'Economia Aplicada ha estat convidada a formar part del Permanent People's Tribunal on Global Cooperations and Human Wrongs, que es va reunir a la Universitat de Warwick (Anglaterra), durant la setmana del 21 al 25 de març. El Permanent People's Tribunal, hereu i continuador de l'antic Tribunal Russel, és una instància organitzada per jutjar, fora dels circuits jurídics normals i des de l'òptica dels pobles del món, les actuacions dels grans poders, tant polítics com econòmics. Aquest any, el Tribunal s'ha ocupat de les actuacions de tres empreses transnacionals que han donat lloc a grans catàstrofes: Union Carbide, que va produir el desastre de Bhopal; Monsanto, una de les principals empreses responsables dels productes agraris transgènics; i Free Port/Río Tinto, que ha protagonitzat actuacions molt danyoses a Indonèsia. El Tribunal incorpora per primera vegada dos economistes entre els seus components.

Nomenaments

El professor Josep Rifà Coma va ser nomenat director del Departament d'Informàtica el 16 de febrer passat. El mateix dia, la professora Maria Asunción Valls Casanovas va ser també nomenada directora del Departament de Didàctica de l'Expressió Musical, Plàstica i Corporal. I, amb data 1 de març, la professora Jordina Belmonte Soler es va fer càrrec de la direcció del Departament de Biologia Animal, de Biologia Vegetal i d'Ecologia.

Punt de Serveis als i les Estudiants

El Teatre de la UAB va acollir, el 15 de març, l'acte d'inauguració del Punt de Serveis als i les Estudiants. Amb aquesta iniciativa es pretén donar suport i assessorament als estudiants, associacions, i consells d'estudiants de la UAB mitjançant l'ofertiu d'un seguit de propostes que tenen l'objectiu de facilitar la vida i la integració al campus i el seu entorn.

El rector, Carles Solà, va manifestar l'esforç fet per la Universitat per facilitar als estudiants les millors condicions de treball i la possibilitat de desenvolupar-se en tots els sentits donant-los una atenció personalitzada i amb la màxima informació. També va destacar la bona col·laboració amb la Generalitat de Catalunya, la qual cosa també va assenyalar la secretària general de la Joventut, Rosa M. Pujol, present a l'acte juntament amb la vice-rectora d'Estudiants i de Promoció Cultural, Mercè Izquierdo.

Després dels parlaments, l'Aula de Dansa i l'Orquestra de la UAB, sota la direcció musical de Joan Casals i coreogràfica de Carles Salas, van oferir l'espectacle *COM PAS*.

Al Punt de Serveis als i les Estudiants, ubicat a la Plaça Cívica, s'hi pot trobar un ampli ventall d'informació per poder desenvolupar activitats de tot tipus amb l'objectiu d'aconseguir una major participació en la vida universitària, més enllà de l'àmbit estrictament acadèmic. Entre les propostes del Punt, hi trobem l'Oficina de l'Estudiant, la Unitat d'Atenció Pedagògica o el Punt d'Informació del Voluntariat. També s'hi troben propostes més adreçades a la vida extrauniversitària, com la Borsa de Llibres de Segona Mà, el Servei de Transport Compartit, per fer el trajecte a la Universitat amb algú del teu entorn, un servei d'habitatge amb una borsa de pisos a Barcelona i a les localitats properes a la UAB, o un ampli tauler d'anuncis amb moltes possibilitats de compra/venda.

Aquesta iniciativa està organitzada pel Vicerectorat d'Estudiants i de Promoció Cultural de la UAB, i compta amb la col·laboració del Vicerectorat de Campus i de Qualitat Ambiental, la Fundació Autònoma Solidària i la Secretària General de Joventut de la Generalitat de Catalunya.

Adreça postal:

Universitat Autònoma de Barcelona
Àrea d'Afers Institucionals
Gabinet de Premsa. Edifici Rectorat
08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)
Tel. 93 581 13 35. Fax 93 581 25 46

L'AUTÒNOMA es pot obtenir i imprimir en format Acrobat via Internet a través del web de la UAB a l'adreça <http://www.uab.es/>